

Consell Tributari

Expedient: 275/10

El Consell Tributari, reunit en sessió de 27 d'abril de 2011, coneixent del recurs presentat per P.E., S.A., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- El dia 29 de setembre de 2009, D. A.H.R., en representació de P.E., SA, interposa recurs d'alçada contra la resolució de la Directora jurídica de l'Institut Municipal d'Hisenda de data 31 de juliol de 2009, que estimava parcialment la sol·licitud de reemborsament de les despeses dels avals bancaris amb número de dipòsit ... i ..., per imports de ... i ... € i reemborsar a la societat interessada la quantitat de ... € inclosos els corresponents interessos legals.

2.- La societat recurrent al·lega que els dipòsits bancaris referits es van constituir per a garantir el pagament de les liquidacions de l'impost sobre béns immobles (IBI), per la finca situada a ..., rebuts núm. CT 2005-2- ..., corresponents als exercicis 2002 a 2004, i la providència de constrenyiment ET 2005-6-..., dictada per al cobrament de la liquidació del mateix impost de l'exercici 2005. Que aquestes liquidacions i providència de constrenyiment van ser objecte dels corresponents recursos d'alçada el dia 18 d'agost de 2005, resolts pel Regidor d'Hisenda el 7 de gener de 2008, i en els fonaments de la resolució s'indicava que totes les liquidacions impugnades havien estat anul·lades el dia 21 de setembre de 2005, el que feia innecessari entrar a l'examen dels recursos i s'ordenava l'arxivament de les actuacions, no sense advertir que l'anul·lació d'aquestes liquidacions en va determinar la pràctica d'altres per als mateixos exercicis. A partir de l'anul·lació de les liquidacions de l'impost impugnades, la recurrent sol·licita el reemborsament de totes les despeses en les què ha incorregut el subjecte passiu per a garantir els deutes tributaris, tal com ha declarat el Consell Tributari municipal als expedients 39/6, 53/6 i 220/8; per la qual cosa sol·licita l'anul·lació de la resolució impugnada i la devolució de les despeses bancaries que pugen a ... € més interessos.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La recurrent addueix com a principal argument del seu recurs la resolució de la Regidora d'Hisenda de 7 de gener de 2008. Aquesta resolució es pronuncia segons els següents termes:

“ARCHIVAR los recursos interpuestos por desaparición sobrevenida del objeto de los mismos, y notificar a la entidad recurrente las liquidaciones giradas en sustitución de las recurridas.” En el fonament de dret primer de la resolució, es fa referència a que les liquidacions objecte dels recursos havien estat anul·lades el dia 21 de setembre de 2005 en seu de gestió per a ser substituïdes per altres noves, d'aquí que es digui: “En consecuencia, la anulación de los cargos recurridos exime de resolver sobre los mismos al haberse producido la pérdida sobrevenida del objeto del procedimiento, de conformidad con el artículo 42.1 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, reguladora del régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común, por lo que no procede entrar en las cuestiones de fondo planteadas por la recurrente”.

El text transcrit de la resolució de la Regidora d'Hisenda de 7 de gener de 2008, ens porta a afirmar que aquesta resolució no va anular les anomenades liquidacions, en contra del que afirma la recurrent, si no que es va limitar a arxivar els recursos, ja que les liquidacions havien estat ja definitivament substituïdes a l'abans citat acte de gestió de 21 de setembre de 2005, davant l'existència de l'error material observat de no haver-se aplicat el descompte del 2% de l'art. 115.3 de l'Ordenança fiscal general.

Segon.- L'Institut Municipal d'Hisenda va notificar les noves liquidacions de 2002 a 2005, practicades en lloc de les substituïdes amb el descompte del 2% el 12 de juny de 2008.

Aquestes noves liquidacions van ser recorregudes mitjançant escrit presentat el 7 de juliol de 2008 en el què, a més de les qüestions de fons en que basava la seva oposició, sol·licitava també la devolució dels avals bancaris amb els que van garantir les liquidacions anul·lades, així com el resarciment de les despeses causades per la constitució i manteniment d'aquests avals. En aquest recurs es va sol·licitar la suspensió de l'executivitat de les noves liquidacions notificades i es van aportar noves garanties.

És necessari recordar aquí que el dia 28 de gener de 2008, la interessada ja havia presentat escrit sol·licitant que se li retornessin els avals aportats en el seu dia com a garantia d'ajornament de les liquidacions impugnades el 18 d'agost de 2005. Avals que van ser retornats en la seva totalitat el dia 20 de juny de 2008.

Tercer: L'article 33 de la Llei General Tributaria estableix textualment: "La Administración reembolsará, previa acreditación de su importe, el coste de las garantías aportadas para suspender la ejecución de un acto o para aplazar o fraccionar el pago de una deuda si dicho acto o deuda es declarado improcedente por sentencia o resolución administrativa firme. Cuando el acto o la deuda se declare parcialmente improcedente, el reembolso alcanzará a la parte correspondiente del coste de las garantías.

Reglamentariamente se regulará el procedimiento de reembolso y la forma de determinar el coste de las garantías."

A la vegada el Reglament General de Revisió, aprovat per Reial Decret 520/2005, de 13 de maig al concretar l'abast del reemborsament del cost de les garanties i regular el procediment per a aquest reemborsament, es pronuncia en similars termes al paràgraf tercer del seu article 72: "En los supuestos de resoluciones administrativas o sentencias judiciales que declaren parcialmente improcedente el acto impugnado, el reembolso alcanzará a los costes proporcionales de la garantía que se haya reducido."

Per la seva part, l'article 67 del mateix reglament disposa:

"1. En los supuestos de la estimación parcial del recurso o reclamación interpuesto cuya resolución no pueda ser ejecutada de acuerdo con lo dispuesto en el apartado 1 del artículo anterior, el interesado tendrá derecho, si así lo solicita, a la reducción proporcional de la garantía aportada.

A estos efectos, el órgano competente practicará en el plazo de 15 días, desde la presentación de la solicitud del interesado, una cuantificación de la obligación que, en su caso, hubiera resultado de la ejecución de la resolución del correspondiente recurso o reclamación, la cual servirá para determinar el importe de la reducción procedente y, en consecuencia, de la garantía que debe quedar subsistente.

No obstante, de acuerdo con los artículos 25.9 y 41.2, la garantía anterior seguirá afecta al pago del importe del acto, deuda u obligación subsistente, y mantendrá su vigencia hasta la formalización de la nueva garantía que cubra el importe del acto, deuda u obligación subsistente..."

Quart.- La interpretació dels preceptes citats sembla clara: no és procedent el reemborsament total de les costes de l'aval, quan l'acte suspès es declari parcialment improcedent, si no que únicament tindrà dret, en el seu cas, a ser reintegrat de la part proporcional d'aquestes costes derivades de la garantia prestada de la porció del deute declarat improcedent.

En aquest sentit es pronuncia la Resolució del Tribunal Econòmic-Administratiu Central, de 6 d'octubre de 2010, dictada en recurs extraordinari d'alçada per a la unificació de criteri, que diu "... declarar que, en unificación de criterio, en materia de reembolso del coste de las garantías aportadas para suspender la ejecución de un acto, cuando el acto o la deuda se declare parcialmente improcedente por sentencia o resolución administrativa firme, el reembolso alcanzará únicamente a la parte correspondiente del coste de las garantías, con independencia de que, en ejecución de fallo, se dicte nuevo acto administrativo de liquidación por la cuantía o concepto regularizado no afectado por la anulación, al no alterarse en esta porción la obligación del interesado de hacer frente a dichos costes derivados de la garantía prestada".

Cinquè.- En el cas que tractem. el motiu que va donar lloc a la substitució de les liquidacions no afectava a la totalitat d'aquestes, si no a la bonificació del 2% de la quota de l'impost per tenir domiciliat el pagament dels rebuts, mantenint-se sense cap alteració de la base imposable.

Per això haurem de resoldre que va ser correcta la resolució recorreguda de reemborsar a la part interessada únicament la part proporcional de les costes corresponent al 2% de la bonificació no aplicada per error material, sense que afecti a la resta de les despeses de les garanties.

I aquesta proposta no és contradictòria amb anteriors propostes d'aquest Consell Tributari, adduïdes per la recurrent, ja que aquelles feien referència a supòsits totalment diferents, ja que es referien a liquidacions de l'impost sobre béns immobles i de l'impost sobre activitats econòmiques, les nul·litats de les quals afectaven a aspectes essencials de la base imposable, com són el valor cadastral i l'element de situació, que implicaven la nul·litat total de la liquidació i la pràctica d'una altra totalment diferent de l'anterior. En el cas que tractem és totalment diferent, atès que es manté íntegrament la base imposable, modificant-ne les noves liquidacions únicament en el què fa referència a la base liquidable per aplicació de la bonificació, de manera que la nul·litat, si bé es decreta obligadament per a tota la liquidació, només comporta la obligació de practicar noves liquidacions amb la mateixa fonamentació i base imposable que les anteriors, de

manera que les noves s'haurien de limitar a modificar la base liquidable, aplicant-ne la bonificació, com efectivament es va fer.

Per tot això, i coincidint amb l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

DESESTIMAR el recurs interposat.